

Rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 16.02.2000, sp. zn. 7 Tz 189/99, ECLI:CZ:NS:2000:7.TZ.189.99.1

Číslo: 4/2001

Právní věta:

Pochybnosti o právu k věci, která byla podle § 78 tr. ř. vydána, nebo podle § 79 tr. ř. odňata ve smyslu ustanovení § 80 odst. 1 tr. ř., bývají zpravidla tehdy, když právo k takové věci uplatňuje další osoba, popř. více osob. Je-li tomu tak, je třeba učinit opatření podle ustanovení věty třetí § 80 odst. 1 tr. ř. o uložení věci do úschovy. Orgán činný v trestním řízení vystalé pochybnosti o právu k věci neodstraňuje prováděním samostatného dokazování zaměřeného jen na tuto otázku, které by jinak nemělo význam pro rozhodnutí ve věci samé.

Soud: Nejvyšší soud

Datum rozhodnutí: 16.02.2000

Spisová značka: 7 Tz 189/99

Číslo rozhodnutí: 4

Číslo sešitu: 1

Typ rozhodnutí: Rozsudek

Hesla: Věc důležitá pro trestní řízení

Předpisy: 141/1961 Sb. § 78

§ 79

§ 80 odst. 1

Druh: Rozhodnutí ve věcech trestních

Sbírkový text rozhodnutí:

Nejvyšší soud zrušil ke stížnosti pro porušení zákona podané ministrem spravedlnosti ve prospěch obviněného M. D. usnesení okresního státního zástupce v Hradci Králové z 26. 8. 1996 sp. zn. 2 Zt 1130/95 a dále usnesení vyšetřovatele Policie ČR, Okresního úřadu vyšetřování v Hradci Králové, z 10. 7. 1996 ČVS: OVV-1603/95.

Z odůvodnění:

Vyšetřovatel Policie ČR, Okresního úřadu vyšetřování v Hradci Králové, vedl proti obviněnému M. D. trestní stíhání pro trestný čin krádeže podle § 9 odst. 2, § 247 odst. 1 písm. b), odst. 2 tr. zák., jehož se měl dopustit dne 14. 7. 1995 tím, že spolu se Z. V. u města N. odcizil na louce zaparkovaný lesnický traktor zn. Zetor 7745 ke škodě poškozeného S. V., jemuž tím způsobil škodu cca 63 000 Kč. Potom byl trestný čin překvalifikován na trestný čin krádeže podle § 247 odst. 1 písm. b), odst. 3 tr.

zák. a způsobená škoda byla stanovena celkovou částkou 255 170 Kč.

Rozsudkem Okresního soudu v Hradci Králové sp. zn. 2 T 129/97 ze dne 9. 12. 1997, který nabyl právní moci 9. 12. 1997, byl obviněný M. D. podle § 226 písm. c) tr. ř. obžaloby zproštěn s tím, že nebylo prokázáno, že by tento skutek spáchal.

Dne 15. 11. 1995 byl obviněný M. D. orgány Obvodního oddělení Policie ČR v S. vyzván podle § 78 tr. ř. k vydání traktoru Zetor 6245 SPZ TUA 01-61 s tím, že je důvodné podezření, že věc pochází z trestné činnosti. Traktor dne 17. 11. 1995 dobrovolně policejním orgánům vydal. Stalo se tak ještě před zahájením trestního stíhání a podle tvrzení obviněného M. D. i v jiné trestní věci.

Usnesením vyšetřovatele Policie ČR, Okresního úřadu vyšetřování v Hradci Králové, ČVS: OVV-1603/95 ze dne 25. 1. 1996 byl traktor vydaný M. D. podle § 80 odst. 1 tr. ř. vrácen S. V.

K stížnosti obviněného M. D. bylo toto rozhodnutí usnesením okresního státního zástupce v Hradci Králové ze dne 28. 5. 1996 sp. zn. 3 Zt 1130/95 podle § 149 odst. 1 písm. b) tr. ř. zrušeno a vyšetřovateli bylo uloženo o věci znovu jednat a rozhodnout. Okresní státní zástupce došel k názoru, že nebylo jednoznačně prokázáno, že traktor vydaný M. D. je totožný s traktorem odcizeným S. V.

Usnesením vyšetřovatele Policie ČR, Okresního úřadu vyšetřování v Hradci Králové, ČVS: OVV-1603/95 ze dne 10. 7. 1996 bylo opět ve smyslu § 80 odst. 1 tr. ř. rozhodnuto o vrácení traktoru Zetor 7745 SPZ TUA 01-61 S. V. Vyšetřovatel se ve svém rozhodnutí odvolává na posudek znalce z oboru ekonomiky, odvětví ceny a odhady motorových vozidel a traktorů, Ing. P., který potvrdil markanty oprav uváděných S. V., které nechal na traktoru provádět, a na odborné vyjádření Policie ČR odboru kriminalistické expertizy v Hradci Králové, v němž je uvedeno, že číslo motoru ve tvaru 6201-001291 není původní. Z toho vyšetřovatel dovodil, že o právu S. V. na vydání věci ve smyslu § 80 odst. 1 tr. ř. není pochyb.

V podané stížnosti proti tomuto usnesení obviněný M. D. namítl, že traktor dobrovolně vydal k údajné škodě pana S. z K., který za účasti několika svědků uvedl markanty, které se shodovaly s nálezem při prohlídce traktoru. Tvrdí, že traktor koupil řádně od M. M. a tyto skutečnosti jsou uvedeny v osvědčení o technické způsobilosti vozidla, vystaveném DI Policie ČR v Jičíně. Namítá, že u shodných typů vozidel dochází časem ke shodnému opotřebení některých částí i k téměř shodnému způsobu oprav. Pokud se týká údajné změny výrobního čísla motoru, nebylo prokázáno, v jaké době tak bylo učiněno a jaké bylo původní výrobní číslo. Je přesvědčen, že nebylo zpochybněno jeho vlastnické právo k věci a nebylo prokázáno vlastnické právo S. V. Domáhá se, aby mu byl traktor, který předtím vydal, vrácen.

Stížnost byla podle § 148 odst. 1 písm. c) tr. ř. zamítnuta usnesením okresního státního zástupce v Hradci Králové ze dne 26. 8. 1996 sp. zn. 2 Zt 1130/95. Státní zástupce odkázal na to, že poškozený S. V. popsal opravy, které na traktoru nechal provést. Pravdivost jeho výpovědi potvrzují svědci J. P. a Z. H., kteří opravy prováděli, přičemž znaleckým posudkem Ing. P. jsou potvrzeny markanty těchto oprav na předmětném traktoru. Státní zástupce došel k závěru, že v předmětném traktoru byl namontován jiný motor, tudíž jde o jiný typ traktoru. Ze závěrů odborného vyjádření Policie ČR, Správy Východočeského kraje - odboru kriminalistické techniky a expertizy v Hradci Králové, považuje za prokázané pozměňování výrobního čísla motoru. Na základě těchto okolností a z výpovědi Z. V., který údajně měl traktor obviněnému přivést, a svědka J., který v létě 1995 lesnický traktor u obviněného viděl, má státní zástupce za prokázané, že vlastnictví S. V. k traktoru je nepochybné. Uvedený traktor byl vyšetřovatelem dne 4. 10. 1996 předán S. V.

Proti usnesení okresního státního zástupce v Hradci Králové ze dne 26. 8. 1996 sp. zn. 2 Zt 1130/95 podal dne 11. 11. 1999 ministr spravedlnosti ve prospěch obviněného M. D. stížnost pro porušení

zákona.

Ministr spravedlnosti především zdůrazňuje, že v trestním řízení proti M. D. došlo k porušení ustanovení § 43 odst. 1, 2 a § 46 tr. ř. Orgány činné v trestním řízení jsou povinny zjišťovat vlastnická práva k věci, která se stala předmětem trestního jednání, neboť v první řadě vlastník věci je osobou poškozenou ve smyslu § 43 odst. 1, 2 tr. ř., má právo účastnit se trestního řízení a domáhat se nároků na náhradu škody. Vlastníkem odcizeného traktoru nebyl S. V., nýbrž VSL, případně ve smyslu § 45 odst. 3 tr. ř. jejich právní nástupce, od nichž měl S. V. traktor pronaját. V daném trestním řízení však orgány činné v trestním řízení vlastníka věci nespecifikovaly, VSL, případně jejich právního nástupce jako osobu poškozenou v trestním řízení nepřizvaly a neumožnily mu výkon jeho práv.

Dále ministr spravedlnosti poukazuje na znění ustanovení § 80 odst. 1 tr. ř. a dovozuje, že traktor vydaný podle § 78 odst. 1 tr. ř. obviněným neměl být vydán S. V. V daném případě právo k traktoru uplatňoval jak obviněný M. D., tak i poškozený S. V. Traktor měl být uložen do úschovy a obviněný M. D. i poškozený S. V. měli být upozorněni, aby své nároky uplatnili v řízení ve věcech občanskoprávních. V první řadě však měl být o uložení věci do úschovy vyrozuměn poškozený vlastník věci odcizené, tedy VSL, event. jejich právní nástupce, a mělo být vedeno dokazování k upřesnění totožnosti obviněným M. D. vydaného vozidla s vozidlem S. V. odcizeným.

Ministr spravedlnosti přitom podrobně rozebírá shromážděné důkazy, z nichž podle jeho názoru vyplývá, že v souvislosti s projednávanou věcí byly dva různé kolové traktory zn. Zetor červené barvy, rozdílného roku výroby, rozdílného typu, rozdílného čísla karoserie a rozdílného čísla motoru, i když právě autentičnost čísla motoru u traktoru Zetor vydaného policií M. D. byla znalecky zpochybněna. Nebylo však prokázáno, že motor z traktoru č. karoserie 14821 odcizeného S. V. byl zabudován do traktoru s č. karoserie 261180, vydaného M. D. Pokud jde o identifikaci věci, nebylo provedeno důsledné dokazování. Ani znalecký posudek Ing. P. nebyl podrobný a rozpory při dokazování ohledně shodných markantních znaků vzniklých při opravách traktoru, prováděných před odcizením vozidla podle zadání S. V., nebyly odstraňovány. Na základě neúplného dokazování nemohly orgány činné v trestním řízení bezpečně dojít k závěru, že M. D. vydaný traktor je traktorem, jenž byl ve dnech 14.-17. 7. 1995 odcizen S. V. Z tohoto důvodu existovaly pochyby o právu obou osob na vydání této věci.

Dospěl-li tedy vyšetřovatel k opačnému závěru, pak se tak podle ministra spravedlnosti stalo na základě dokazování, při němž nebyl zjištěn skutkový stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu, který byl nezbytný pro jeho rozhodnutí. Ani obstarané důkazy pak vyšetřovatel nehodnotil podle svého vnitřního přesvědčení založeného na pečlivém uvážení všech okolností případu jednotlivě a v jejich souhrnu. Došlo tak k porušení základních zásad trestního řízení uvedených v ustanovení § 2 odst. 5, 6 tr. ř. Skutečnost, že tento nedostatek nebyl odstraněn ani v řízení o stížnosti proti usnesení vyšetřovatele, ve svých důsledcích znamená, že touto vadou trpí i napadené rozhodnutí okresního státního zastupitelství.

Rozhodnutí vyšetřovatele o vydání věci podle § 80 odst. 1 tr. ř. sice neřeší otázku vlastnictví a nebrání tomu, aby se jiná osoba domáhala případného vydání věci podle občanského zákoníku. Tento argument je však podle názoru uvedeného ve stížnosti pro porušení zákona použitelný pouze v případě postupu podle ustanovení § 80 odst. 1, věty první, tr. ř., tedy v případě, kdy vydaná či odňatá věc je již vrácena tomu, kdo ji vydal nebo komu byla odňata, a teprve poté na ni uplatní právo jiná osoba. V projednávaném případě, kdy před rozhodnutím podle § 80 odst. 1 tr. ř. právo na vydání věci uplatňovaly dvě osoby a kdy o právu k věci existovaly pochybnosti, nemohlo a také nesmělo dojít k vydání věci. Věc měla být podle § 80 odst. 1, věty třetí, tr. ř. dána do úschovy. Smyslem a účelem tohoto ustanovení je totiž zabránit tomu, aby s věcí bylo až do objasnění práva na věc disponováno, neboť právě tato dispozice s věcí by mohla vést k neodčinitelným důsledkům. Pro pochybení, k nimž

v dané trestní věci došlo, je prakticky vyloučeno, aby k traktoru zpětně uplatnila vlastnické právo jiná osoba, ať by šlo o M. D. nebo o právního nástupce bývalých VSL.

Ministr spravedlnosti v závěru stížnosti pro porušení zákona proto navrhl, aby Nejvyšší soud podle § 268 odst. 2 tr. ř. vyslovil, že napadeným usnesením okresního státního zástupce v Hradci Králové byl porušen zákon v ustanovení § 148 odst. 1 písm. c) tr. ř. a v řízení, které mu předcházelo, v ustanovení § 2 odst. 5, 6 tr. ř., ve vztahu k ustanovení § 80 odst. 1 tr. ř., v neprospěch obviněného M. D., dále aby podle § 269 odst. 2 tr. ř. toto usnesení, jakož i jemu předcházející usnesení vyšetřovatele Policie ČR, Okresního úřadu vyšetřování v Hradci Králové, ze dne 10. 7. 1996 ČVS: OVV-1603/95 zrušil, a dále aby postupoval podle § 270 odst. 1 tr. ř.

K stížnosti pro porušení zákona se podáním ze dne 11. 2. 2000 vyjádřil S. V. Ve svém vyjádření uvádí, že nesouhlasí se stížností pro porušení zákona a navrhuje, aby byla zamítnuta. Napadené usnesení pokládá za správné. V současné době je jeho vlastnické právo k traktoru, který mu byl vydán, dohodou s původním vlastníkem SL v Ch. vyřešeno.

Nejvyšší soud přezkoumal podle § 267 odst. 1 tr. ř. na pokladě stížnosti pro porušení zákona správnost výroku napadeného usnesení, jakož i řízení, jež tomuto usnesení předcházelo, a shledal, že zákon byl porušen, a to v neprospěch obviněného.

Podle ustanovení § 80 odst. 1 tr. ř., není-li věc, která byla podle § 78 tr. ř. vydána, nebo podle § 79 tr. ř. odňata, k dalšímu řízení třeba a nepřichází-li v úvahu její propadnutí nebo zabránění, vrátí se tomu, kdo ji vydal nebo komu byla odňata. Jestliže na ni uplatňuje právo osoba jiná, vydá se tomu, o jehož právu na věc není pochyb. Při pochybnostech se věc uloží do úschovy a osoba, která si na ni činí nárok, se upozorní, aby jej uplatnila v řízení ve věcech občanskoprávních.

Podle soudní praxe pochybnosti o právu k věci ve smyslu citovaného ustanovení bývají zpravidla tehdy, když právo k věci uplatňuje další osoba, popř. více osob. Je-li tomu tak, potom nezbyvá, než učinit opatření podle již citované věty třetí ustanovení § 80 odst. 1 tr. ř., o uložení věci do úschovy. Ze znění této věty citovaného ustanovení vyplývá, že orgán činný v trestním řízení vystalé pochybnosti o právu k věci neodstraňuje prováděním samostatného dokazování zaměřeného jen na tuto otázku, které by jinak nemělo význam pro rozhodnutí ve věci samé.

Obviněný M. D. ve svých výpovědích uváděl, že traktor, který předal policejním orgánům, je jeho vlastnictvím, neboť jej zakoupil dne 6. 6. 1995, tedy ještě před kritickou událostí od soukromého zemědělce M. M. a zaplatil za něj účetním převodem dne 6. 6. 1995 částku 300 000 Kč. Svá tvrzení doložil fakturou vystavenou dne 6. 6. 1995 J. M., peněžním deníkem dokladujícím zaplacení kupní ceny a technickým průkazem vozidla, podle něhož dne 13. 6. 1995 byl traktor odhlášen z užívání J. M. a přihlášen na uživatele M. D. Traktoru byla nově přidělena SPZ JC 65-36. Nemohlo tedy jít o traktor, který byl odcizen ve dnech 14.-17. 7. 1995 S. V. u obce N. Jeho údaje jsou potvrzovány svědkem J. M., který uvádí, že traktor dne 9. 11. 1994 zakoupil v SRN jako nepojízdný, opravil a dne 4. 4. 1995 přihlásil na DI Policie ČR v Trutnově, kde mu byla přidělena SPZ TUA 01-61. Pravdivost svých tvrzení doložil i celními doklady o převedení vozidla přes hranice a doklady DI Policie ČR v Trutnově. Tento traktor dne 6. 6. 1995 prodal obviněnému M. D. Podle zprávy Celního úřadu F., celního nálezu, celní deklarace a protokolu o celním řízení byl na jméno M. D. dne 9. 11. 1994 do České republiky propuštěn nefunkční traktor, č. motoru 6001-001291 a č. rámu 201180. Podle obsahu odborné technické prohlídky byl traktor uveden do provozu M. M. dne 4. 4. 1995 a byla mu přidělena SPZ JC 65-36. Dne 13. 6. 1995 byl převeden na obviněného M. D. a vozidlu byla přidělena SPZ TUA 01-61. Podle odborné technické prohlídky byl 4. 4. 1995 evidován a 13. 6. 1995 převáděn červený zemědělský kolový traktor Zetor 6245 s typem motoru Z 6201 a s číslem motoru 001291/1980 s tím, že číslo za lomítkem podle předtisku OTP vyznačuje rok výroby, a s výrobním číslem karoserie 201180/1980 s tím, že číslo za lomítkem podle předtisku OTP vyznačuje rok výroby. Podle faktury ze dne 6. 6. 1999 J. M. prodal M. D. zemědělský kolový traktor Zetor 6245 červené

barvy, výrobního čísla karoserie 201180, výrobního čísla motoru 001291. Podle protokolu o uložení vozidla v objektu Policie ČR v B. ze dne 17. 11. 1995 byl policií přebírán M. D. vydaný červený traktor Zetor 6245 SPZ TUA 01-61, číslo karoserie 201180/1980 a číslo motoru 001291/1980. Tento traktor byl předmětem znaleckého zkoumání znalce Ing. P. a na základě usnesení vyšetřovatele podle § 80 odst. 1 tr. ř. byl dne 4. 10. 1996 předán S. V.

S. V. vypověděl, že mu byl odcizen traktor Zetor 7745 SPZ HK 69-09 červené barvy s nástavbou pro soustředování dřeva SV 8-004, výr. č. podvozku 14821, č. motoru 14949, rok výroby 1989. Tato výpověď poškozeného S. V. nebyla prověřována. Spis neobsahuje ani technické doklady k vozidlu. Ve spise je pouze založena inventární karta stroje VSL v H., z nichž je zřejmé, že VSL v roce 1989 zakoupily a dne 3. 11. 1989 do základních prostředků převedly nový kolový traktor Zetor 7745 s lesní nástavbou na přibližování dřeva a radiovou stanicí Lesana 2. Výrobní číslo traktoru je vyznačeno údajem 14821. Traktor byl přidělen LS v N. Není upřesněno, zda jde o týž traktor, který užíval S. V.

Obviněný M. D. ve své výpovědi připouští, že v letních měsících roku 1995 po krátkou dobu měl ve svém držení i další kolový traktor zn. Zetor červené barvy s nástavbou na přepravu dřeva. Tento traktor mu chtěli prodat jemu neznámí muži, kteří mu za zálohu 50 000 Kč nechali traktor vyzkoušet. Obviněný M. D. podle svého tvrzení nechal traktor opravit, opatřit lakem a nechal odstranit nástavbu pro přepravu dřeva, kterou potom dne 22. 7. 1995 za 10 000 Kč prodal M. M. Opravený traktor si odvezl do jezdeckého areálu v Ž. a asi po týdnu jej oběma mužům vrátil. Od smlouvy pro neshody ohledně závad na traktoru odstoupil. Další osud tohoto stroje, který podle popisu byl zřejmě oním odcizeným traktorem, nezná.

Po zrušení prvního rozhodnutí o vrácení věci bylo na základě pokynů okresního státního zástupce v Hradci Králové uvedených v jeho usnesení sp. zn. 3 Zt 1130/95 ze dne 28. 5. 1996 doplněno dokazování za účelem odstranění pochybností o právu na věc. Do spisu byl založen znalecký posudek Ing. P. zabývající se původem motoru zabudovaného do traktoru vydaného M. D. Podle znalce motor traktoru Zetor 6245 neodpovídá typu motoru Z 6201, jde o motor jiný a je zřejmé, že okolí výrobního čísla motoru bylo tepelně opracováno. Shodné okolnosti jsou uváděny i v odborném vyjádření Policie ČR, odboru kriminalistické techniky a expertiz v H., které bylo vyžádáno vyšetřovatelem dne 4. 6. 1996. Z čísla motoru byly zjištěny nepravdivosti ve tvarech číslic, jejich orientaci a poloze, stopy po broušení a zahřívání. Číslo motoru 6201-001291 tedy není původní, ovšem původní číslo nebylo zjištěno. Podle znalce Ing. P. (další znalecký posudek) na traktoru byly z velké části shledány markanty prováděných oprav shodné s opravami, které si objednal a nechal provést S. V. v roce 1994. Zda jde o náhodnou shodu poškození a způsobu oprav u dvou různých traktorů, nebylo předmětem konkrétního dokazování. Číslo karoserie traktoru vydaného M. D., tedy 201180, nedoznalo změn a neshoduje se s číslem karoserie traktoru odcizeného S. V., tedy 14821.

Lze souhlasit s názorem vyjádřeným ve stížnosti pro porušení zákona, že v souvislosti s posuzovaným případem byly dva různé kolové traktory zn. Zetor červené barvy, rozdílného roku výroby, rozdílného typu, rozdílného čísla karoserie a rozdílného čísla motoru, i když právě autentičnost čísla motoru u traktoru Zetor, vydaného M. D., byla znalecky zpochybněna. Nebylo však prokázáno, že motor z traktoru čísla karoserie 14821, odcizeného S. V., byl zabudován do traktoru s číslem karoserie 261180, vydaného M. D.

Věc tedy nebyla náležitě identifikována. Na základě těch důkazů, které měly k dispozici, nemohly orgány činné v trestním řízení bezpečně dojít k závěru, že M. D. vydaný traktor je traktorem, jenž byl ve dnech 14.-17. 7. 1995 odcizen S. V. Z tohoto důvodu existovaly pochyby o právu obou osob na vydání této věci.

Při posuzování, zda nebylo pochyb o právu S. V. na traktor, nutně musel být zvažován i jeho právní podklad. Ani v tomto směru nebyl jasný skutkový stav věci, o němž by neexistovaly důvodné

pochybnosti. S. V. uvedl, že si přibližně v roce 1992 pronajal od SL v H. uvedený traktor pro své soukromé podnikání, za pronájem platil 4500 Kč měsíčně, v prosinci 1995 měl zaplatit poslední splátku a potom by traktor přešel do jeho vlastnictví. V důsledku odcizení traktoru po dohodě se SL přestal platit nájemné. Toto tvrzení S. V. ničím nedoložil. Dokazování k těmto okolnostem nebylo prováděno. Nebyl obstarán důkaz o tom, jakým způsobem uvedený traktor přešel do užívání S. V., zejména když zřejmě byl původně převeden na LS v N., nebylo ověřeno znění nájemní smlouvy ani platební kázeň S. V. při splátkách nájemného. Nebylo zadokumentováno, že ke dnům 14.-17. 7. 1995, kdy ke krádeži došlo, nájemní poměr trval a S. V. s traktorem disponoval oprávněně. Pokud by údaje S. V. byly pravdivé, pak ovšem ztrátou traktoru a skončením splátek zanikla i nájemní smlouva. Ke dni 26. 8. 1996, kdy nabylo právní moci rozhodnutí podle § 80 odst. 1 tr. ř. o vrácení věci S. V., a ke dni 4. 10. 1996, kdy mu byl traktor vydán, S. V. již nebyl nájemcem traktoru a neměl právo na jeho další držbu. O jeho právu na věc existovaly tedy vážné pochyby. Právo na věc, u níž by byla bezpečně určena její totožnost s věcí odcizenou, by měl nepochybně vlastník. Ten však uplatnit právo na vydání traktoru nemohl, neboť o nálezu věci a vedeném trestním řízení nevěděl.

Jelikož o právu na traktor vydaný obviněným existovaly pochybnosti ve smyslu § 80 odst. 1, věty třetí, tr. ř., měl vyšetřovatel postupovat ve shodě s tímto ustanovením tak, aby tato věc byla uložena do úschovy a obě osoby, které na ni činily nárok, byly upozorněny, aby jej uplatnily v občanskoprávním řízení.

Pokud rozhodl o vrácení věci poškozenému, porušil zákon v ustanovení § 80 odst. 1 tr. ř., a státní zástupce pak postupoval v rozporu s ustanovením § 148 odst. 1 písm. c) tr. ř., když stížnost podanou obviněným proti tomuto rozhodnutí vyšetřovatele zamítl.

Z uvedených důvodů Nejvyšší soud vyslovil, že napadeným usnesením, jakož i v řízení, jež mu předcházelo, byl v uvedeném směru porušen v neprospěch obviněného zákon, a obě vadná rozhodnutí zrušil. Státnímu zástupci pak přikázal, aby věc v potřebném rozsahu znovu projednal a rozhodl. Věc se sice již dostala do stadia řízení před soudem, je však, pokud jde o rozhodnutí ve věci samé, toto řízení skončeno pravomocným rozhodnutím. Za tohoto stavu bude vhodné, aby o vydané věci rozhodly orgány přípravného řízení, které napadená a zrušená rozhodnutí učinily.

Pro úplnost je třeba dodat, že Nejvyšší soud nevyhověl návrhu stížnosti pro porušení zákona a nevyslovil, že v řízení, které předcházelo napadenému rozhodnutí, byl porušen zákon i v ustanoveních § 2 odst. 5, 6 tr. ř., tedy že došlo k pochybení při zjišťování skutkového stavu, o němž nejsou žádné pochybnosti, v rozsahu, který byl potřebný pro rozhodnutí. Nejvyšší soud tak vyjádřil svůj již shora vyslovený právní názor, podle kterého ze znění ustanovení § 80 odst. 1, věty třetí, tr. ř. vyplývá, že vzniknou-li pochybnosti o právu na věc, postupuje orgán činný v trestním řízení podle tohoto ustanovení, uloží věc do úschovy a upozorní osobu, jež si činí nárok na věc, aby jej uplatila v občanskoprávním řízení, aniž by vzniklé pochybnosti důkazním řízením zaměřeným jen na tuto otázku odstraňoval.

V novém řízení bude státní zástupce postupovat v souladu s právními názory vyjádřenými v tomto rozhodnutí Nejvyššího soudu.